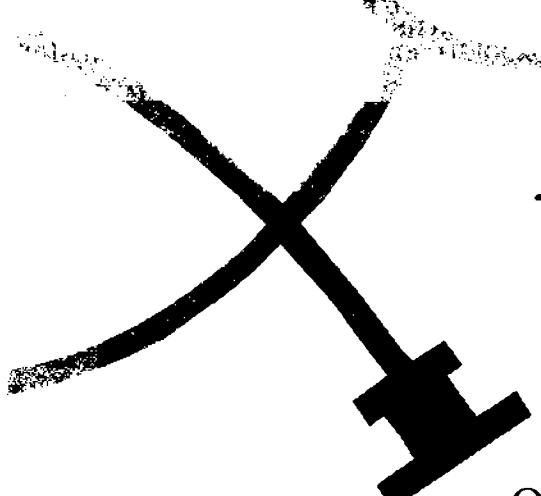
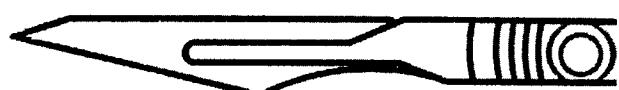

ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ МЕДИЧНИЙ НАУКОВИЙ ЖУРНАЛ

Науковий журнал

10 (10) січень 2015

Одеса
2015

Мергель Т. В. ОСОБЛИВОСТІ НЕРЕБІГУ СЕРЦЕВОЇ НЕДОСТАТНОСТІ У ХВОРИХ ІЗ Q, QS ІНФАРКТОМ МІОКАРДА В ПРОЦЕСІ ВІДНОВНОГО ЛІКУВАННЯ.....	66
Оброщка Х. М. ТРОМБОЕМБОЛІЯ ЛЕГЕНЕВОЇ АРТЕРІї (НА ПРИКЛАДІ КЛІНІЧНОГО ВИПАДКУ).....	70
Плевинские П. В. ПОТЕРЯ ХАРАКТЕРНЫХ ПРИЗНАКОВ ПЕРЕЛОМОВ КОСТЕЙ НИЖНИХ КОНЕЧНОСТЕЙ ПРИ НАЕЗДЕ НА ПЕШЕХОДА АВТОМОБИЛЯМИ СОВРЕМЕННОЙ КОНСТРУКЦИИ.....	73
Прощак Т. В., Гайна Н. І., Назимок Є. В. ОСОБЛИВОСТІ РЕНІГЕНААТОМІ ВЕРХНЬОЦЕЛІЇНІХ ПАЗУХ У ВНУТРІШНЬОУТРОБНОМУ ПЕРІОДІ ОНТОГЕНЕЗУ ЛЮДИПІ.....	76
Русіна С. М., Бурма В. П., Іринчина Н. В. Нікоряк Р. А. СУЧАСНИЙ СТАН НАДАННЯ МЕДИКО-СОЦІАЛЬНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ПСИХІЧНО ХВОРIM З ОРГАНІЧНИМИ УРАЖЕННЯМИ ГОЛОВНОГО МОЗКУ.....	79
Русіна С. М., Нікоряк Р. А., Деревенко С. О. ВПЛИВ ФАКТОРІВ РИЗИКУ НА ПОШИРЕННЯ НЕПСИХОТИЧНИХ ПСИХІЧНИХ РОЗЛАДІВ ГІПЕРТОНІЧНОГО ГЕНЕЗУ.....	81
Сидорчук А. С., Венгловська Я. В., Богачик Н. А., Сорохан В. Д., Костіна Н. В. СУЧАСНІ АСПЕКТИ КОМПЛЕКСНОГО ЛІКУВАННЯ ГОСТРИХ КИШКОВИХ ІНФЕКЦІЙ: МОЖЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ЛАКТОКЕНУ.....	83
Стусь В. П., Барапнік К. С. КОМПЕНСАТОРИ МОЖЛИВОСТІ ПРОТИЛЕЖНОЇ НИРКИ ПРИ РІЗНИХ ВИДАХ ОДНОБІЧНОГО ПОРУШЕННЯ КРОВООБІГУ В ЕКСПЕРИМЕНТІ.....	86
Щербина Н. А., Таравнєх Д. Ш. НАТОГЕНЕТИЧЕСКОЕ ОБОСНОВАНИЕ ТАКТИКИ ВЕДЕНИЯ ЖЕНЩИН, БОЛЬНЫХ ТРОМБОФИЛИЕЙ, В ПРОГРАММАХ ВСПОМОГАТЕЛЬНЫХ РЕПРОДУКТИВНЫХ ТЕХНОЛОГИЙ....	89
Khomenco V. G. TOXICAL EFFECTS OF HEAVY METALS ON THE CHRONORHYTHMICITY OF KIDNEYS.....	93
Чемерис О. А. ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ ТА КОМП'ЮТЕРНОГО РОЗРАХУНКУ ПОРУШЕНЬ ФОРМУВАННЯ КУЛЬПОВИХ СУГЛЮБІВ У НЕМОВЛЯТ ДО ПЕРШОГО РОКУ ЖИТТЯ.....	95
Сенаторова Г. С., Черненко Л. М., Башкірова Н. В., Майорова М. В. АНАЛІЗ РІВНІВ ПРОТЕЙНАЗ, ЯКІ МАЮТЬ ВАЗОКОНСТРИКТОРНУ ДІЮ, У ДІТЕЙ ІЗ БРОНХОЛЕГЕНЕВОЮ ДІСПЛАЗІЄЮ.....	97
✓ Рудницький Р. І., Юрченюк О. С., Ротар С. С. КОМПЛЕКСНЕ ЛІКУВАННЯ ХВОРИХ ІЗ СЕКСУАЛЬНИМИ РОЗЛАДАМИ.....	100
✓ Юрченюк О. С., Ротар С. С. РІВЕНЬ ОСОБИСТІСНОЇ ТРИВОЖНОСТІ ТА СИТУАТИВНОЇ ТРИВОГИ У СТУДЕНТІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ.....	103
Яспіковська С. М. ХАРАКТЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ СИСТЕМИ ГЕМОСТАЗУ У ВАГІТНИХ З АНЕМІЯМИ.....	105

Рудницький Р. І.

доцент кафедри нервових хвороб, психіатрії
та медичної психології імені С. М. Савенка
Буковинського державного медичного університету

Юрченюк О. С.

доцент кафедри нервових хвороб, психіатрії
та медичної психології імені С. М. Савенка
Буковинського державного медичного університету

Ротар С. С.

асистент кафедри нервових хвороб,
психіатрії та медичної психології імені С. М. Савенка
Буковинського державного медичного університету

КОМПЛЕКСНЕ ЛІКУВАННЯ ХВОРИХ ІЗ СЕКСУАЛЬНИМИ РОЗЛАДАМИ

Анотація: Стаття присвячена дослідженням проявів сексуальної дисфункциї у чоловіків та подружньої дезадаптації з вивченням механізмів розвитку, клініки та розробкою психотерапевтичних і психопрофілактических заходів.

Аннотация: Статья посвящена исследованию проявлений сексуальной дисфункции у мужчин и супружеской дезадаптации с изучением механизмов развития, клиники и разработкой психотерапевтических и психопрофилактических мероприятий.

Summary: The article deals with the research of the manifestations of the men's sexual dysfunction and married couples' maladjustment with the study of arrangements of the development, clinics and working about psychotherapeutic and psychopreventive bustles.

Сексуальна дисфункция у чоловіків є мультифакторним захворюванням, що призводить до подружньої дезадаптації, впливає на якість та тривалість життя сімейної пари. Сексуальна дисгармонія на сьогодні є важливою медико-психологічною та соціальною проблемою. Адже сексуальні розлади виникають внаслідок багаточисельних факторів, які зачіпають усі сфери життєдіяльності людини та її психосоматичне здоров'я.

На сьогодні актуальним є питання подружньої дезадаптації, яка виникає внаслідок сексуальних розладів і негативно впливає на стан здоров'я та якість життя людини. До найпоширеніших причин сексологічних розладів належать: поєднання культурних, моральних, екологічних і організаційних факторів. Сексуальна дисфункция обумовлена соматогенними, психогенними і соціальними факторами, а також сексуальною дисфункциєю у одного з подружжя [1, 2, 3, 4, 7, 9, 10, 13, 15].

За даними ВООЗ за останнє десятиріччя в усіх високо розвинутих країнах світу, поряд з низькою народжуваністю, спостерігається зростання сексуальної дезадаптації, яка складає 35-45% від сексуальних розладів [6, 15].

Подружня дезадаптація, будучи інтегративним феноменом, відображає узгодженість їхньої взаємодії на зазначених рівнях. У зв'язку з цим дослідження причин і механізмів розвитку, розробка і впровадження в клінічну практику ефективних методів діагностики та корекції подружньої дезадаптації, а також порушення функцій сім'ї, являють собою актуальну і непросту медичну та психологічну проблеми [5, 8, 12, 14]. Складність вирішення даної проблеми пов'язана з багатообразністю причин виникнення дезадаптації, поліморфізмом проявів і, головне, з тим, що в її генезі

навряд чи не основне значення мають відмінності особистості кожного з подружжя. Важливим є те, що розлад особистості в одного з подружжя, як правило, спричиняє розвиток подружньої дезадаптації. Питання динамік і психотерапевтичної корекції розглянуто в роботах [4, 7, 10].

Механізми розвитку, клініка і корекція сексуальної дисфункциї у хворих із розладом особистості, здебільшого у чоловіків, розглянуто у працях [2, 4, 5, 8, 11, 14]. Проте причини, механізми розвитку і клінічні прояви різних форм подружньої дезадаптації досліджено недостатньо, так само, як далекі від свого розв'язання питання її диференційної діагностики і успішної корекції [5, 6, 8, 10, 15].

Враховуючи актуальність сексуальних розладів для особистості, психотерапія вважається одним із основних методів корекції порушення сексуального здоров'я. Основні принципи психокорекції і психотерапії сексуальних розладів: системність, комплексність, диференційованість, послідовність, індивідуальність. Методи психотерапевтичної корекції порушень сексуального здоров'я – це раціональна психотерапія, гіпносугестивна психотерапія, методики самонавіювання, наркопсихотерапія, опосередкована та потенціююча психотерапія, групова патогенетична психотерапія, сексуально-еротичні тренінги [8, 11, 15].

Наше дослідження було проведено шляхом комплексного обстеження 150 подружніх пар віком від 21 до 63 років із сексуальною дисфункциєю у чоловіків і подружньою дезадаптацією, які зверталися у Чернівецьку обласну психіатричну лікарню. Контрольну групу складали 50 подружніх пар з нормальнюю сексуальною функцією і

адаптацією, які проходили планові профілактичні огляди в диспансерному відділенні Чернівецької обласної психіатричної лікарні і не потребували спеціалізованої психіатричної та сексологічної допомоги.

У дослідженні застосовували комплекс адекватних сучасних клініко-психологічних та параклінічних методик. Зокрема – клінічне інтерв'ю з подружньою парою, анкетування, вивчення анамнезу, включаючи спеціальний сексологічний анамнез, діагностика психоневрологічного та соматичного статусу. Першочерговим завданням було вивчення преморбідних психологічних, особистісних, сексуальних характеристик сексуальної пари, вплив соціальних і сімейних умов, їх соціальні і міжособистісні взаємовідносини. Застосовували психодіагностичні методики: проективна методика Шонді, статеворольова методика Шолбрун, опитувальник подружньої комунікації Бенвінью, шкала сексуальності Шел, Папіні, психосексуальні типи по методіці Лібіха, Васильченко. Для всеобщого обстеження заповнювали спеціально розроблену карту сексологічного обстеження подружньої пари, яка складається із паспортних даних, скарг, анамнезу, включаючи спеціальний сексологічний розділ, об'єктивні дані, соціально-психологічний розділ, критерії сексуального здоров'я, параклінічні методи обстеження, діагностичне заключення, лікування і катамнестичне спостереження.

На основі системного дослідження виявлено етіологічні чинники та фактори ризику, механізми розвитку сексуальної дезадаптації подружніх пар. Подружня адаптація багато в чому залежала від поєднання у подружній парі таких психологічних характеристик – як спрямованість особистості подружжя, психосексуальні типи чоловіка і жінки та ін. Серед досліджуваних подружніх пар у 43,4% було виявлено розходження спрямованості особистості, яке, безперечно, сприяло розвитку сексуальної дезадаптації.

Жінки з емоційно нестійким розладом особистості належали здебільшого (93,5%) до агресивного варіанту психосексуального типу жінка-жінка, до нього також належала і більшість пацієнток з істеричним та шизоїдним типами розладу особистості, а серед жінок з ананкастичним та залежним типами розладу особистості переважав пасивнопідкорюваний варіант типу жінка-жінка.

Виявлено взаємозв'язок сексуальної дисфункциї у чоловіків з подружньою дезадаптацією в сім'ї. Сексуальна дисфункция у чоловіків розподілялась таким чином: відсутність або втрата статевого потягу ($F 52,0$) – 30 чоловіків, відсутність геніталічних реакцій ($F 52,2$) – 50 чоловіків, оргазмічна дисфункция ($F 52,3$) – 30 чоловіків, передчасна еякуляція ($F 52,4$) – 40 чоловіків.

Відсутність або зниження статевого потягу проявлялось сексуально відразою, страхом і тривогою перед статевим актом, дративістю, загальним зниженням настрою, невпевненістю у собі та у своїх діях, соматичними вегетативними

проявами, недовірою і фізичною ворожістю до партнера.

У чоловіків сексуальна дисфункция проявлялася в одній із таких форм:

1) повна ерекція виникала на ранніх стадіях статевих зносин, але зникала або знижувалася до еякуляції у 71,0%;

2) ерекція зникала лише в ситуаціях, коли не передбачався статевий акт – 8,0%;

3) виникала лише часткова ерекція, недостатня для проведення статевого акту – 9,0%;

4) не спостерігалось навіть набрякання статевого члена – 12,0%.

Оргазмічна дисфункция ($F 52,3$) спостерігалася переважно у жінок, при якій оргазм не виникав або затримувався; вона носила ситуаційний психогенний характер і викликала вороже почуття до чоловіків, подружні конфлікти. Вона набуває однієї з таких форм:

1) загальна: зволоження відсутнє у всіх відповідних ситуаціях – 54,0%;

2) зволоження виникало спочатку, але не зберігалося достатньо довго – 32,0%;

3) ситуаційна: зволоження лише в деяких ситуаціях – 14,0%.

Відсутність геніталічних реакцій ($F 52,2$) у чоловіків проявлялася еректильною дисфункциєю, тобто у зниженні ерекції, недостатньої для задовільного статевого акту.

Серед клінічних проявів сексуальної дисфункциї найчастіше зустрічалися явища аноргазмії (у 71,6%), зниження статевого потягу (у 71,6%), неприємні або болюві відчуття при статевому акті (у 10,6%), наявність вагінізму (у 6%) випадків.

Розроблена комплексна диференційована програма лікування хворих із сексуальними розладами. Впроваджена комплексна диференційована система психотерапевтичної корекції подружньої дезадаптації при сексуальній дисфункциї у чоловіків.

Психотерапевтична корекція сексуальної дисгармонії подружньої пари проводилася з урахуванням особистісних особливостей кожного із сімейного подружжя. У комплексній психотерапії застосовували: раціональну, сугестивну психотерапію (гіпнотерапія, еріксоновський гіпноз, НЛП), аутогенне тренування, потенціюючу психотерапію, сексуально-еротичний тренінг. Комплексність психотерапії передбачала, з одного боку, застосування комплексу психотерапевтичних заходів із різними програмами на різних етапах психотерапії, а з другого боку – проведення комбінованого лікування, що включало найраціональніше поєднання психотерапії з медикаментозними засобами, різними методиками фізіотерапії та режимними рекомендаціями.

Розроблена система психокорекції дала можливість здобути досить високий терапевтичний ефект – повна корекція сексуальної дезадаптації та функціонування сім'ї і значне поліпшення сексуальних контактів і взаємовідносин подружжя було досягнуто.

Література:

1. Возианов А.Ф., Горпинченко И.И. Эректильная функция: диагностика и современные методы лечения // Сексология и андрология. – Вып.: Под ред. проф. И.И.Горпинченко. – Ин-т урологии АМН Украины, 2002. – С. 3–6.
2. Горпинченко И.И. Сексология вчера, сегодня и завтра // Здоровье мужчины. – 2002, № 1. – С. 3–5.
3. Кратохвил С. Психотерапия семейно-сексуальных дисгармоний / II Международный симп.соц.стран по психотерапии. – Т. 3. – Л., 1979. – С.126–128.
4. Кришталь В.В., Андрух Г.П. Сексуальная гармония супружеской пары. Сексуальная дисгармония супружеской пары. – Харьков: Велес,1996. – 272 с.
5. Кришталь В.В., Гульман Б.Л. Система и принципы психопрофилактики // Сексология. Т. II. Клиническая сексология. Часть I. Общая сексопатология. – Харьков: Акад. сексол. исследований, 1997. – С. 259–261.
6. Кришталь В.В., Григорян С.Р. Сексология в 4-х частях. – Харьков. Академия сексологических исследований, 1999. – 1152 с.
7. Kocharyan G.C., Kocharyan A.C. Психотерапия сексуальных расстройств и супружеских конфликтов. – М.: Медицина, 1994. – 224 с.
8. Клінічна сексологія і андрологія / Під ред. О.Ф. Возіанова, І.І. Горпинченка. – Київ, 1996.
9. Общая сексопатология: Руководство для врачей /Под ред. Г.С.Васильченко. – М.: Медицина, 1977. – 487 с.
10. Рудницький Р.І. Практикум з психотерапії. – Чернівці: БДМА, 2001. – 102 с.
11. Рудницький Р.І. Комплексна диференційована медико-психологічна програма у лікуванні хворих із сексуальними розладами // Мат. 94-ї підс.конф. проф.- викл. персоналу Буковинського державного медичного університету 18-25 лютого 2013 р. – С. 153.
12. Сексология и андрология /Под ред. А.Ф.Возианова, И.И. Горпинченка. – К.: АБРИС, 1997. – 880 с., илл.
13. Частная сексопатология. Руководство для врачей /Под ред. Г.С.Васильченко. – М.: Медицина, 1983. – Т. I. – 301 с.; Т. II – 352 с.
14. Кришталь В.В., Кришталь Е.В., Кришталь Т.В. Сексологія: Навч. посібник: В 4-х ч. – Харків: Фоліо, 2008. – 990 с.
15. Психотерапия / Б.В. Михайлов, С.Н. Табачников, Н.С. Витенко, В.В. Чугунов. – Харків: ОКО, 2002. – 718 с.